

Ἄλλ' ὄχι μόνον ἤμην ἀθῶα, ἀλλ' οὐδὲ κἂν μοῦ ἀπεδίδοτο ὠρισμένη κατηγορία. Ἐζήτουν μόνον πληροφορίας περὶ τοῦ συζύγου μου καὶ ἄμα ἐπέστησαν ὅτι δὲν ἤξεύρω τίποτε, μὲ ἀπέλυσαν ἀμέσως. Σὲ περιμένω ἀπὸ δεκαπέντε ἡμερῶν. Ἄλλ' ὡς φαίνεται δὲν μ' ἐσυγχώρησες. Θὰ σὲ περιμένω ἀκόμη δύο ἡμέρας εἰς τὴν παλαιάν μου κατοικίαν καὶ, ἂν δὲν ἔλθῃς, θ' ἀναχωρήσω ἀπὸ τοὺς Παρισίους. Ἐπώλησα ἤδη τὰ σκεῦή μου, ἀλλὰ πρὶν φύγω, ἤθελα νὰ σὲ ἀποχαιρετήσω καὶ ἔπειτα νὰ σὲ ἀφίσω ἐλεύθερον. Σὲ ὀρίζομαι ὅτι δὲν μεταεἶδα τὸν Οὐρβάνον καὶ ὅτι ποτὲ δὲν τὸν ἠγάπησα. Πολλὰς φορὰς σὲ παρεμόνευσα τὴν νύκτα ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας σου διὰ νὰ σε ὀμιλήσω ὅταν θὰ ἐπέστρεφες, ἀλλὰ σὺ ἔμενες, ὡς φαίνεται, ἀλλοῦ. Σὲ γράφω τελευταίαν φορὰν καὶ μετὰ δύο ἡμέρας δὲν θὰ εἶμαι πλέον ἐδῶ. Ἄν θέλῃς λοιπόν, ἔλα νὰ μὲ ἰδῇς, εἶδεμὴ Ὑγίαινε».

— Πότε σ' ἔδωκαν αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν; ἠρώτησεν ὁ Οὐρβάνος τὴν ὑπηρετίαν.

— Πρὸ πέντε ἢ ἑξ ἡμερῶν.

— Τότε εἶναι πλέον ἀργά! ἀνέκραξεν ὁ Ὀλιβιέρος, καὶ ὅμως ἔσπευσε νὰ μεταβῇ μετὰ τοῦ Λαζάρου εἰς τὸ ἀρχαῖον οἶκημα τῆς Μαρίας.

— Ἡ κυρία Δυκαμπὴ ἀνεχώρησε πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν, εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ θυρωρός.

— Τόσον καλλίτερα, ἐψιθύρισεν ὁ Λαζάρος, σπεύδων ν' ἀπομακρυνθῇ μετὰ τοῦ φίλου του.

— Ἄλλ' οὐτὲ ὁ Οὐρβάνος δὲν τὴν μεταεἶδε. ἐσκέπτετο καθ' ἑαυτὸν ὁ Ὀλιβιέρος, τοῦ ὁποίου ἤρχιζεν ἤδη νὰ μεταβάλλεται εἰς ποιητικὴν ἀνάμνησιν ὁ ἔρωσ.

GERMANIKH ARCHAIOLOGIKH SCHOLE

Συνεδρίασις τῆς 5 Δεκεμβρίου 1894.— Ὁ διευθυντὴς κ. Δαίρπελδ ἀναγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ διασήμου Ἀγγλοῦ ἐπιστήμονος, τοῦ Νέστορος τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης Καρόλου Νεύτωνος, ὅστις διὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τεσσαράκοντα ἔτων ἐν Μυτιλήνῃ καὶ ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ (Ἀλικαρνασσῶ καὶ Κνίδῳ) γενομένων ἀνασκαφῶν ἐπροίκισε τὸ βρετανικὸν μουσεῖον διὰ πολυτίμων τῆς τέχνης θησαυρῶν. Ὁ Σουηδὸς ἀρχαιολόγος κ. Βίδδε, ὑψηρῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Οὐψάλας ἐκθέτει κατόπιν τὰ πορίσματα τῶν ἐν τῷ σημερινῷ Πόρῳ (τῇ ἀρχαίᾳ Καλαυρίᾳ) ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος ἐνεργηθειῶν ἀνασκαφῶν. Ὁ χώρος, ἐν ᾧ ἔσκαψε, κεῖται βορειοδυτικῶς τῆς σημερινῆς πόλεως, ὅπου ἠγείρετο ἐν τόπῳ περιουσιῶν τὸ περίφημον ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος, τὸ κέντρον τῆς πρὸ τῆς δωρικῆς μεταναστάσεως κατὰ τὴν μυκηναίαν λεγομένην ἐποχὴν ἀκμαστάτης ἀμφικτιονίας τῶν πόλεων Τροιζῆνος, Ἐρμιόνης, Ναυπλίας, Πρασιῶν, Ἐπιδαύρου, Αἰγίνης, Ἀθηνῶν καὶ Ὀρχομενοῦ τοῦ βοιωτίου, καθ' οὓς χρόνους τὸ ἐμπόριον ἠκολούθει ἐτι τὴν πρὸς ἀνατολὰς ὁδὸν ἐκ τῶν ἁκτῶν τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου. Ἀνεσκάφη δὲ ὁ ναὸς μετὰ τοῦ περιβόλου αὐτοῦ καὶ συμπλεγμὰ ὁλόκληρον ἄλλων οἰκοδομημάτων, πρὸς τὸ ἱερὸν σχετιζομένων. Ὁ περιβόλος ἔχει μῆκος 56 μέτρων καὶ πλάτος 28, συγκείμενος ἐκ τιτανολίθων κυανοφράων, μὴ ἐξεργασμένων, ὀρθογώνιου ὅμως μᾶλλον τομῆς. Μεταξὺ αὐτῶν εὐρίσκονται καὶ μεγάλαι πόρινοι λίθαι. Ὁ περιβόλος εἶχε δύο εἰσόδους, ὧν ἡ ἑτέρα ἐκσμεῖτο καὶ ὑπὸ προπυλαίου. Ὁ ναὸς ἦτο ἰωνικὸς περίπτερος (κίονες 6:12), ἐκτίσθη δὲ ταυτεχρόνως μετὰ τοῦ περιβόλου, ἤτοι κατὰ τὸν βῶν πρὸ Χρ. αἰῶνα. Τὰ θραύσματα τῶν μυκηναίων ἀγγείων μαρτυροῦσι περὶ τῆς ἐποχῆς, μέχρι τῆς ὁποίας

ἀνάγεται ἡ λατρεία τοῦ Ποσειδῶνος, τοῦ κυρίου θεοῦ τῶν παναρχαίων Μινυῶν. Τὰ δευτερεύοντα κτίρια εἶνε 1) στοὰ ἐκ πολυγωνικῶν λίθων· οἱ κίονες αὐτῆς δεικνύουσι συγγένειάν τινα πρὸς τοὺς ἐν τῷ Παρθενῶνι καὶ ἀνάγονται ἐπομένως εἰς τὸ δεύτερον ἡμισυ τοῦ 5ου αἰῶνος· 2) στοὰ ἄλλη, κτίσμα ἴσως τοῦ Εὐμένους Β', ἐξ ἧς εὐρέθη ὠραῖον κιονόκρανον ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν ἐσωτερικῶν (ἰωνικῶν) κίωνων· 3) κτίριον τι ἐν σχήματι τραπέζιου, μετὰ προστώου καὶ τεσσάρων δωματίων ὀπισθεν αὐτοῦ· 4) προπύλαιον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα καὶ εἰσόδος εἰς τὴν μεταξὺ τῶν ἀνωτέρου οἰκοδομημάτων καὶ πρὸ τοῦ ναοῦ ἐκτεινομένη πλατεῖαν· 5) δυτικῶς αὐτοῦ μακρὰ στοὰ μὲ προβλήτας ἐκατέρωθεν ἐν εἴδει παρασκηναίων· οὐ μακρὰν αὐτῆς εὐρέθησαν βάσεις ἀνδριάντων, ἴχνη δὲ βάσεων πρὸ αὐτῆς, ἐξ ὧν δῆλον ὅτι τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο ἦτο τὸ βουλευτήριον (προσόμοιον πρὸς τὸ ἐν Μαντινεῖᾳ)· 6) αὐτὴ περιβαλλομένη ὑπὸ δωματίων, ὧν τὸ μέγιστον διατηρεῖται καλῶς· περὶ τὸν τοῖχον αὐτοῦ ὑπάρχει βῆθρον, ὅπερ παρατηρεῖται καὶ ἐν τῷ ναῷ τοῦ Διὸς τῷ ἐν τῷ Μεγαρίδι ἀνασκαφέντι. Ὁ λατῶν ἐκφέρει τὴν γνώμην ὅτι ἐναντίον πρὸς τὰ τέως ὑποτιθέμενα ἢ ἀρχαία Καλαυρία πρέπει νὰ θεωρηθῇ κειμένη οὐχὶ ἔνθα ἡ σημερινὴ πόλις κεῖται, ἀλλ' ἔγγυς τοῦ ἱεροῦ, εἰς ὃ καὶ ἡ καλλιεργουμένη γῆ προσέκειτο καὶ ἡ ἀρχαία νεκρόπολις. Οὕτω πρέπει νὰ δεγθῶμεν ὅτι καὶ ἡ Καλαυρία ἐκ τοῦ πρώτου περὶ τὸ ἱερὸν οἰκισμῷ προέκυψεν, ὡς οἱ Δελφοὶ ἐκ τοῦ περὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος.— Μετὰ ταῦτα ὁ διευθυντὴς κ. Δαίρπελδ ἀνέφερε τινα περὶ τῶν παρὰ τὴν Ἐννεάκρουρον ἀνασκαφῶν καὶ ἀκριβέστερον ἰδίως ἐλάλησε περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἐν Λίμνικις ἱεροῦ τοῦ Διονύσου. Ἀνεσκάφη ὁ ἐν εἴδει τριγώνου περιβόλος τοῦ ἱεροῦ, ὅπερ ἀναμφιβόλως πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ ζητούμενον τοῦτο τοῦ Διονύσου. Ἡ πρὸς δυσμὰς πλευρὰ αὐτοῦ ἄπτεται τῆς γνωστῆς ἐκ τῶν προτέρων ἀνασκαφῶν ἀρχαίας πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν φερούσης ὁδοῦ, ἡ δὲ πρὸς βορρᾶν καὶ ἡ πρὸς τὸ νοτιοδυτικὸν παρακκείται ὁμοίως εἰς δύο ἄλλας ἀρχαίας ὁδοὺς, διακλαδιζομένης ἐξ ἐκείνης καὶ φερούσας πρὸς τὸν Ἄρειον πᾶγον. Παρ' αὐτὰς ἐκείνου ποιητικὰ κτίρια, εἰς ἐν ἐκ τῶν ὁποίων εὐρέθη πρὸ μικροῦ κελύστον ἀρχαῖον ἑλληνικὸν ψηφιδωτὸν, ἀποτελοῦν τὸ ἔδαφος δωματίου καὶ ἀκέραιον διατηρούμενον· εἶνε τοῦτο τὸ ἀρχαιότατον διὰ σχημάτων κοσμοῦμενον ἑλληνικὸν ψηφιδωτὸν (τοῦ 5ου ἢ 6ου ἴσως αἰῶνος). Ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ ἱεροῦ εὐρέθη πέρυσιν ἤδη βωμὸς μέγας τραπεζοειδῆς καὶ ληνὸς ἀρχαῖος· ἀναθήματα δὲν εὐρέθησαν, διότι εἶνε γνωστὸν ὅτι τοιαῦτα δὲν ἠδύναντο νὰ ὑπάρχωσιν ἐν τῷ ἔπαξ τοῦ ἔτους ἀνοιγομένου τούτῳ ἱεροῦ. Ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ εὐρέθη πέρυσιν ἤδη καὶ τὸ Βακχεῖον μετὰ τῆς εἰς τὸν 3ον περίπου αἰῶνα μετὰ Χρ. ἀναγομένης ἐπιγραφῆς τῶν Ἰσθάκων. Διεξεργούμενος κατόπιν ὁ κ. Δαίρπελδ τὰς ἀρχαίας περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἐν Λίμνικις ἱεροῦ τοῦ Διονύσου μαρτυρίας (συγγραφείων καὶ σχολιαστῶν) εὐρίσκει ὅτι τοῦτο πάντως ἐκεῖτο οὐχὶ παρὰ τὸν Ἰλισόν, ἀλλ' ἐν ἄστει καὶ δὴ ἐγγύς τῆς ἀρχαίας ἀγορᾶς. Οἱ παλαιότεροι ἀγῶνες (τὰ Ἀνθεστήρια) ἔπαυσαν ἐνταῦθα τελοῦμενοι, ὅταν ἐπὶ Λυκούργου ἀνηγέρθη τὸ μέγα παρὰ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἐλευθερέως Διονύσου θέατρον, εἰς ὃ καὶ μεταφέρθησαν οὗτοι. Καὶ ἡ θέσις τῶν «Λίμνικων» συνδυαζομένη καὶ πρὸς τὰ παρὰ Δημόσθενι (ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου λόγῳ) ἀναφερόμενα περὶ τοῦ κλισίου τοῦ ἤρωος «Καλαμίτου», ἀρμόζει καλλίστα πρὸς τὸν «εὐμβρόν» παρὰ τὰς ὑπὸ τὴν Πνύκα πηγὰς καὶ τὴν Ἐννεάκρουρον πόπον. Τοῦ Θεουκιδίδου δὲ τὸ περιώνυμον χωρίον (Β' 15) δὲν ἀντιφάσκει ἀλλὰ συμφωνεῖ πρὸς ταῦτα διὰ τε τῶν λοιπῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων εἰδήσεων καὶ τοῦ κακῶς ἐρμηνευομένου· πρὸς τοῦτο τὸ μέρος τῆς πόλεως, ὅπερ σημαίνει τῆς παναρχαίας ἐπὶ Θησέως πόλεως. Τούτοις προσεπιμαρτυρεῖ καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ ἀναφερόμενον βουκόλιον, τὸ παρὰ τὸ Πρωτανεῖον, ὅπερ βεβαίως εἶνε ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ ὅλος. Τὰ σημερινὰ δὲ εὐρήματα, ὡς ὁ βωμὸς καὶ ὁ ληνὸς καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ἐρείπιων τοῦ παλαιοῦ ἱεροῦ κτισθὲν Βακχεῖον, εἶτι δὲ ἡ ἑλλησφις ἀναθημάτων προσέρχονται εἰς ἐπιβεβαίωσιν τῶν ἀρχαίων μαρτυριῶν περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ ζητούμενου ἱεροῦ.